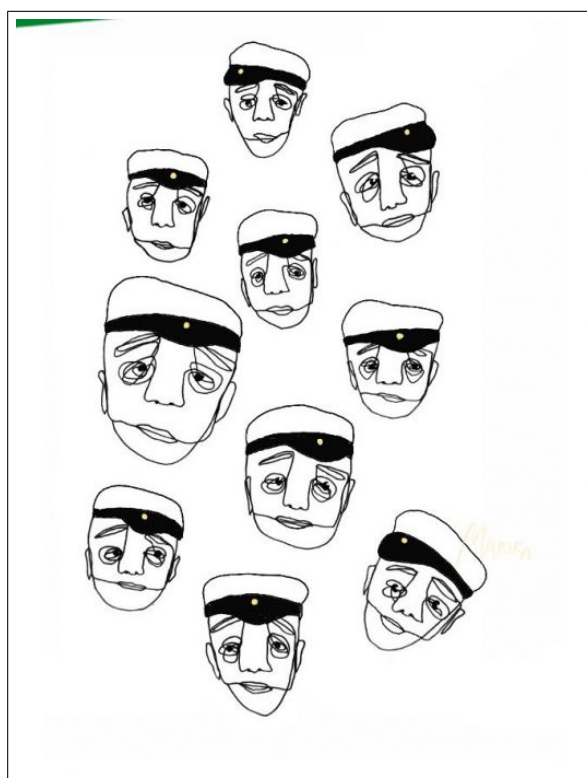

Non Solum

Kesäkuu 2019

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	3
Uuden ylioppilaan puhe	4
nyt	7
Mietteitä lukion loppumisesta	8
Krissen muistoja vuosien varrelta	10
Our dear exchange students' year	12
Un helado, por favor!	15
Turma Roma MMXIX – Valloitti Rooman 23.-30.4.2019	17
Pyörä-hankkeen matka Espanjaan	19
Ystävyyttä yli maan rajojen	21
Opiskeluhuollon kesäterveiset	23
Toimittajat	24

Pääkirjoitus

Tuomas Alanen

Kuva 1: Kuva: Hovikuvaaja JJ / Juuso Jonninen

Kolmen vuoden lukiotaipale alkaa olla päättymässä ja jäljelle jää loppukaneetin aika. Mitä jäi kolmesta vuodesta käteen? 92 lukiokurssia, monia todella hyviä muistoja ja valkolakki. En olisi vielä syksyllä 2016 ensimmäisenä lukiopäivänä Klassikan ovea avatesa, että tästä matkasta tulee näin huikea. Kiitos kaikille matkan varrella tapaamilleni ihmisille.

Näiden kolmen vuoden aikana on tullut tustuttua syvällisesti virtuaalitodellisuu-

den eri mahdollisuuksiin, laajennettua tietotaitoa salin av-tekniikan parissa, saatua innostus perustaa yritys livelähetyksien ympärille, kouluttaa ihmisiä virtuaalitodellisuuden ja 360-kameroihin ja käytyä vierailemassa Kiinassa, Ferrolissa ja Badajozissa Espanjassa. Näitäkään kaikkia hommia ei tullut uskottua tekevänsä näiden kolmen vuoden aikana. Klassikka on tarjonnut mahdollisuuden syventää tietotaitoaan usealla alueella, ja tämä on yksi parhaimmista asioista koulussamme.

Ei myöskään saa unohtaa kaikkia lukio-kursseja, joiden aikana yleissivistys on laajentunut rutkasti, ja loistavia knoppitietoja on opittu, jolla saada kahvipöydässä ihmiset huuli pyöreäksi. Ollaan opittu tärkeitä historian päiviä, Ohmin lain periaatteet ja integroiminen, sekä monen monta muuta tärkeää asiaa. Yksikään päivä ei tuntunut puuduttavalta ja lystiä riitti kaikilla.

Jäljelle jää viimeisen pääkirjoitukseni viimeiset sanat: Alanen kiittää, kuittaa ja koppaa valkolakin päähän.

Uuden ylioppilaan puhe

Janne Jääskeläinen

Kuva 2: Kevään 2019 ylioppilas Janne Jääskeläinen

Hyvät kanssalyoppilaat,

elämä on vaellus.

Ja tällä vaelluksella me ollaan nyt aika ison merkkipaalan kohdalla. Eväät elämään on koulun puolesta pakattuna rintaan viimeistä pillimehua myöten ja ollaan viimeinkin päästy sen tunturin huipulle, josta näkymä tulevaisuuteen hiljalleen avautuu. Kun me äsken painoimme päähämme tämän valkoisen lakin, suomen toiseksi merkityksellisimmän vaatekappaleen heti leijona-paidan jälkeen, me liityimme osaksi 166-vuotista ylioppilaiden joukkoa, johon monen meistä vanhemmat ja isovanhemmat ovat ennen meitä

liittyneet.

Historia osaltaan tekee tästä sinänsä hupsun näköisestä päähineestä arvokkaan. Vaan arvokkaan siitä tekee myös se työn määrä, jonka meistä jokainen on sen eteen saanut tehdä. Huipulle pitää kiivetä. Monta ylämäkeä onkin pitänyt kulkea, jotta vastaukset kokeissa ovat osuneet kohdalleen ja kursisuoritukset napsuneet paikoilleen. Tänään meistä jokainen on juhlaansa ansainnut.

Arvoisat koulukaverit,

tässä salissa on tapahtunut jotain. Enkä nyt tarkoita koripallopelejä tai joulujuhlia, en ylioppilaskirjoituksia enkä edes abivideon kuvauksia. Tarkoitin sitä perustavanlaatuista muutosta, joka täällä on tapahtunut verrattuna siihen, kun ensi kertaa elokuussa 2016 satuin paikalle. Silloin tätä salia kansoitti lähes kaksisataapäinen vieraiden opiskelijanjoukon kasvoton massa. Se sakki on tässä kolmen vuoden aikana hävinnyt jonnekin. Nyt edessä näkyy kokonaan toisenlainen porukka: Näkyy kanssaopiskelijoita, näkyy kavereita, näkyy ystäviä. Näkyy suuri joukko ihmisiä, joita tulee vielä ikävä.

Tässä yhteydessä haluankin kiittää kaikkia teitä, joiden rinnalla allekirjoittaneella oli etuoikeus nämä vuodet pulpettia kuluttaa. Vaikka tämä tavallaan sitten kuitenkin oli yksilökilpailu, teitte vasta te, treenikaverit, siitä osallistumisen arvoisen.

Hyvät, ellei sittenkin loistavat, opettajat.

Vaikka me uudet ylioppilaat nyt jokaväisen tapamme mukaisesti lähdemme jatkamaan matkaa, pysyy Klassikka onneksi edelleen pystyssä. Tämän jatkuvuuden lain toteutumiseen vaikuttaa pääpiirteittäin kaksi tekijää: seinät ja opettajat. Aikoinaan valitsin Klassikan pitkälti sen seinien perusteella, nyt arvostan ja suosittelen tätä koulua sen opettajien takia. Jäi fiilis, että teitä aidosti kiinnosti, että meillä opiskelijoilla meni hyvin. Tunsimme, että olitte meidän puolella. Paljon kiitoksia siis myös teille, hyvät opettajat!

”Ei koulua, vaan elämää varten” on Klassikan tunnuslauseena yksi osoitus siitä, että täällä ymmärretään tehdä paljon asioita oikein. Kuten todettua, täältä lähtee paljon eväitä mukaan. Kaikkia niitä ei syöty vielä ylioppilaskokeissa.

Hyvät vanhemmat,

tämä on myös teidän juhlapäivä. Pestinne on ollut varmasti kaikkea muuta kuin yksinkertainen, mutta tätä ylioppilaiden joukkoa katsoessa voinee sanoa, että olette suoriutuneet siitä aika hyvin.

Siitä on yli vuosikymmen aikaa, kun keltanokat ensi kertaa lähti liikenteeseen. Heijastinnauhalla varustettu keltainen lippis on nyt vaihtunut kultaisella lyyralla koristettuun valkolakkiin, mutta kyllä se tyttö tai poika siellä lakin alla edelleen teidänkin apua tarvitsee. Teillä on kulkaas vielä pestiä jäljellä.

Arvoisa juhlaväki,

Kun vaeltaja tunturin huipulla katsoo taakseen yhden vaelluspäivän painuessa mailleen, näkee hän kulkemansa matkan ylä- ja alamäkiin. Näkee komeat kalliot ja vaaralliset louhikot, näkee virkistävät purot sekä ne päättymättömiltä tuntuneet korpisuot, joille ei enää haluaisi palata.

Katsoessaan taakse jäänyttä elämää, hän voi jäädä tuskailemaan menneillä vaikeuksillaan ja rasittuneilla jalkapohjillaan tai hän voi kiitollisin mielin todeta olevansa siellä minne halusikin päästä, ja nähdä kuinka moni asia matkan varrella itse asiassa kääntyi parhain päin.

Olen saanut kahdeksan vuotta olla mukana teatteriryhmässä, jonka idea on esittää lapsille näytelmiä, joissa on sisältöä. Tähän puheeseen sisältöä miettiessä mieleen tuli yksi repliikki erästä näytelmästä, jossa kaksi sellaista vähän inhimillistettyä mäyrähahmoa katsoi maailmaa kaksien erilaisten silmälasien läpi. Toisen mäyrän lasit oli vaaleanpunaiset, toisen mustat. Voitte arvata, kummalle maailma oli hauskenempi paikka. Näytelmän kantava repliikki kuului: ”maailma näyttää siltä, millaisin silmin sitä katselee.”

Hyvät kuulijat,

Onnellinen kiitollisuus on eri asia kuin passivoiva tyytyväisyys. Vaikkei tämä maailma koskaan ihmisten voimin valmiiksi tulekaan, voi parhaansa täällä jokainen kuitenkin tehdä. Englantilainen armeijan kenraali Robert Baden-Powell perusti aikoinaan partio liikkeen, koska halusi kasvattaa nousevasta englantilaissukupolvesta yhteiskunnalle hyödyllistä väkeä. Sittemmin viimeisessä viestissään nuorisolle ympäri maailmaa hän antoi

ohjeen, josta myös tuon teatterinäytelmän mustasilmälasinen mäyrä olisi voinut ottaa opikseen. ”Näe asioiden valoisat puolet synkkien asemasta”, kuului viisaan miehen neuvo.

Kun me tuoreet ylioppilaat nyt tämä laki päässä, ja huomisesta alkaen jo ilman, lähdetään jatkamaan matkaa, ei valoisinkaan asenne tule tekemään yhdestäkään ylämäestä senttiäkään matalampaa. Kiipeämisestä se voi silti tehdä mielekkäämpää. Se voi tehdä myös kanssakulkijoiden kiipeämisestä mielekkäämpää.

Rakkaat ylioppilastoverit,

ympyrä sulkeutuu.

Haluan nyt päättää tämän puheen, ja samalla myös oman 12-vuotisen koulu-urani, yhteen sanaan, jonka varsin hyvin tunemme, mutta jota ehkä sitten kuitenkin liian harvoin ymmärrämme käyttää:

kiitos.

nyt
suuressa risteyksessä
pieni ihminen

saa itse valita suuntansa
saa itse astua askeleensa

kädessään vapaus
ja edessään valo

ehkä ne kantaa
ehkä ne opettaa

NAKKA

Mietteitä lukion loppumisesta

Anni Juntunen

Kuva 3: Kevät on saapunut Klassikkaan

Lukio on jo käytännössä ohi: kaikki tarvittavat kurssit on suoritettu ja YO-kirjoitukset ovat takanapäin. Pääsykoekin lääketeieteelliseen ehti mennä. Kuitenkin tulevat ylioppilasjuhlat vaativat paljon valmistelua suuren vierasmäärän takia. Ensimmäiset vapaapäivät ovatkin menneet leipomisessa, siivoamisessa ja pihamaan kunnostamisessa. Päivän aikana saatan leipoa useamman kakun tai monta peltiä pullaa ja sämpylää. 300 litran arkkupakastin alkaa pikku hiljaa tuntua ahtaalta.

Järjestelyistä huolimatta aikaa on jäänyt ylilinkyllin. Sitä on jopa liikaa nyt kun koulu on ohi, sillä usein päivällä mietin miten ihmeessä kulutan vuorokauden tunnit muuten kuin katsomalla netflixia tai nukkumalla. Nyt

kun mitään varsinaista päivärutiinia ei enää ole huomaa usein myöskin olevani sekaisin viikonpäivistä. Olenkin kotona nyhjöttämisen sijaan päättänyt nähdä vanhoja kavereita ja vaihtaa heidän kanssaan kuulumisia. Muutama kerran olen jopa napannut koiran talutushihnan päähän ja lähtenyt lenkille metsään kuulokkeet korvilla.

Toisaalta tuntuu hyvältä saada viimeinkin vapaus käyttää koko päivä itselle tärkeisiin asioihin. En ole edes huomannut, kuinka kaipasin leipomista, hyvän romaanien ääreen uppoutumista tai viikonloppureissuja mumolaan. Myös uusien juttujen opetteluun on viimeinkin ollut aikaa: olen päättänyt alkaa harjoittelemaan fotorealististen kuvien piirtämistä.

Olen ollut niin keskittynyt tulevaan lakkiasipäivään, että en ole ehtinyt pohtia hirveämmin, miltä lukion loppuminen tuntuu. Vasta nyt tätä artikkelia kirjoittaessa aloin vakavammin pohtimaan, mitä lukiosta jäi käteen ylioppilastodistuksen ja valkean lakin lisäksi. Ensisijaisesti mietin, kuinka moni ihminen loppujen lopuksi jää elämäni lukion lopputtua. Tiedän jo nyt, että iso osa lukioajan tutuista unohtuu varsin pian. Usein mielessä käväisee myös kysymys pääsenkö koskaan yliopistoon. Olen kuitenkin yrittänyt pysyä positiivisena ja itsevarmana asian suhteen.

Mitä odotan lukion jälkeen? Toivon pääseväni opiskelemaan nyt syksyllä, mutta se tuntuu lähinnä toiveajattelulta. Minulla on kuitenkin varasuunnitelmana lähteä tammi-kussa alkio-opistoon Jyväskylään, jossa val-

mistaudun lääketieteellisen valintokokeisiin. Ennen opiskelua suunnitelmissa on kuitenkin matka Pariisiin ja mahdollisesti töitä loppukesäksi. Jatko-opintojen ja Pariisin matkan lisäksi en ole suunnitellut alkavaa lomaa juuri mitenkään. Haluan näin kolmen vuoden uusrastukseen jälkeen nuattia vapaudesta niin kauan kuin se hyvältä tuntuu.

Kuva 4: Keltainen -kesän ja auringon väri

Krissen muistoja vuosien varrelta

Kuva 5: Krisse nautiskelee juhkakakustaan

Minua pyydettiin kertomaan, perustuen lähes 40-vuotiseen opettajanuraani, mil-laista oli koulussa ns. ”dinosaurusten aikaan”. Tulin Kuopion kaupungin palvelukseen 1988 oltuani jo vuosia opettajana Etelä-Suomessa.

Nuorena halusin pelastaa maailman. Ajau-duin sitä kautta matemaattisten aineiden opettajaksi, tätä pelastamistahan voi tehdä myös vanhempana. Opiskeluni aikaan Suo-messa yleistyi mm. kasvissyönti ja ympäristön tilaan alettiin kiinnittää enemmän huomiota. Esimerkiksi Kojjärven tapahtumista on kulu-nut jo 40 vuotta ja Forssan Kojjärvi on nyt lintujen tarkkailupaikka eikä aikoinaan suun-niteltu järven kuivattaminen toteutunut. Ym-päristön tila ja ilmastonmuutos herättävät nykyään valveutuneita nuoria ajattelemaan asioita tarkemmin.

Koululaitoksessa on tapahtunut paljon tek-

niikkaan liittyviä muutoksia opettajanurani aikana. Nykyään opiskelija voi näppärästi tuottaa videomateriaalia opettajan antamas-ta aiheesta. Aikaisemmin filmien katsominen edellytti, että luokkaan tuotiin kuvaputkella varustettu painava televisio, jolla katsottiin video kasetilta. Itsetehdyt videot olivat paljon harvinaisempia. Luokissa oli harvoin oma te-levisio, koko koulussa saattoi olla vain muuta-ma varattava kappale. Videokameroita kou-lussa oli yleensä yksi ja videon editointi oli vaikeaa. Yleensä katsottiinkin valmiita ope-tusvideoita.

Kemian tunneilla, esim. työkurssilla, Kuopi-on koulut tekivät vierailuja Kuopion yliopis-ton kemian laitokselle, jossa oli mahdollisuus käyttää yliopiston mittauslaitteita (esim. IR, AAS, GC), joihin kouluissa ei ole varaa. Tä-mä ilo kuitenkin loppui, kun Kuopion yliopis-to muuttui Itä-Suomen yliopistoksi ja kemian laitos siirtyi Joensuuhun.

Tietokoneiden yleistyttyä 90-luvulla, ne oli-vat putkinäytöllä varustettuja pöytäkoneita, ja niitä oli vain ATK-luokassa tai pari yksi-löä jossain luokan sivupöydällä. Tulostami-nen tehtiin koneeseen liitettyllä tulostimella, verkkotulostimista ei vielä paljon tiedetty. Fy-siikan luokissa oli toki mittavälineitä, mut-ta työselostukset taulukoineen ja kuvaajineen tehtiin käsin, kun ei ollut tekstinkäsittely- ja mittausohjelmia. Laskut tehtiin funktiolaski-milla, joita sai ratkaisemaan yhtälöitä vain it-se ohjelmoimalla

Internetistä ja www-sivuista saimme nauttia 1990-luvulta lähtien kodeissa ja kouluissa – tosin ei heti langattomina. Wilma tuli koulu-i-hin vuonna 2000. Koulumme fysiikan ryhmiä kävi 2000-luvun alussa tutustumassa Sveitsin

ja Ranskan rajalla sijaitsevaan Cerniin, hiukkasfysiikan tutkimuskeskukseen, jossa alun perin keksittiin idea webin käytöstä tutkijoiden yhteydenpitovälineeksi. Nykyään Cernin matkat ovat liian kalliita ja eri tutkimuslaitosten tuottama videomateriaali on niin hyvää ja ajankohtaista, että matkoille ei enää ole vastaavaa tarvetta. Webin syntymä helpotti paljon tiedonhankintaa ja tiedonjakamista. Ai-

kaisemmin tiedonhankinta edellytti fyysisesti raskaita kirjastoissa käyntejä kirjojen raahaamisineen ja lähdemateriaalia oli huomattavasti vähemmän saatavilla. Web loi myös some – maailman.

Klassikka on kaiken aikaan pysynyt hyvin mukana opetuksen ja opetustekniikan kehityksessä.

Our dear exchange students' year

Ella Mustonen

In a few days this school year will end. Especially our third-year students will celebrate finishing their studies on the first of June. Other students will continue at Klassikka in the autumn – except our exchange students.

I interviewed our school's exchange students **Paola Mendez Contrenas**, **Iroja Nagamine**, **Wadi Abimeri**, **Cameron Butler** and **Kota Iijima**. Now they're sharing their feelings, thoughts and experience

Kota: "For me this exchange year was very special, quality time. I think I experienced all things Finnish. Among them, skiing in Lapland was especially very impressive. When I was skiing there, I didn't want to go back to Japan because the place where I skied was so beautiful. Besides this, I experienced ice swimming, ice fishing and eating some traditional foods. All the experiences were very interesting and impressive."

Kuva 6: "This photo was taken the 27th of May when Finland was celebrating the fact that Finland won the world ice hockey championship" -Kota

Paola: "My exchange year has been amazing! I saw snow for the first time and it was magical! I also played Finnish baseball. I wasn't good but it was fun. And I watched my first ice hockey game and I need to say that I really liked it."

Before arriving in Finland, Paola was worried about whether people would be racist towards her. She soon noticed that she didn't have to be afraid of that.

"This picture is important to me because it was my first family competition with my cousins. One day before I learned how to ski. It was very difficult and fun at the same time!" - Paola Cameron also had some first thoughts before he came here but having arrived in Finland, he noticed that Finland has something in common with Canada.

Cameron: One of the biggest differences from what I was expecting was the weather: I was expecting it to be -40°C in the winter. I was also expecting to eat fish for every meal. But now I see that Finland is similar to Canada in a lot of ways. Finland is an amazing country with a very interesting culture. The Finnish people are very kind and friendly once they open up. It can take a little time for Finns to open up but once they do, they are great people.

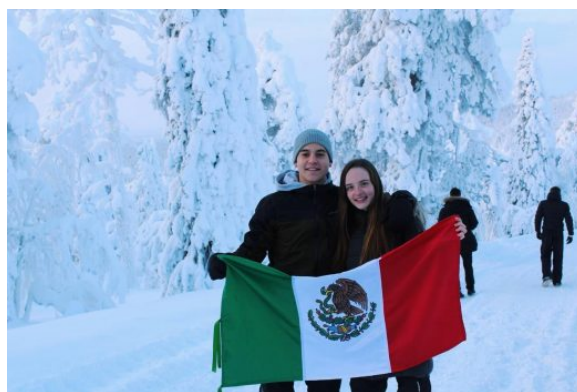

Kuva 7: "This picture was taken in Lapland in November. It was my first time seeing a reindeer" -Cameron

Wadi: "I could come Finland again, of course! I'm in love with this place for real. The winter is amazing!"

Also Wadi got some first-time experiences during his exchange year in Finland. For instance, he saw snow and snowboarded for the first time in Lapland.

Another reason why Wadi likes Finland is the people. He's amazed by the fact that even people who don't know you are sympathetic and treat you in a friendly way.

Kuva 8: Wadi told that he visited Lapland with other exchange students that come from all over the world

Even though our exchange students enjoyed their time here, it's possible that the first months here have been a time of adaption because of totally different culture and cli-

mate.

Iroja: It was a bit hard to be here at the beginning because I couldn't understand English and different culture made me shocked. Especially the weather was very different. Winter was dark and cold, so I often had fever. But my host families and teachers helped me. I'm full of gratitude towards them!

My life studying abroad started from anxiety, but I think that I was able to have so much fun every day because I was with shy but cheerful, bright and energetic guys. I can't believe that I'll leave Finland soon. I feel very sad to do it. I really love Kuopio!

Kuva 9: "This picture was taken when we went to District Conference in Joensuu" -Iroja

Kuva 10: "We took this picture like a Finnish family: as you know, they take a photo with a serious look" -Iroja

It's true that Finnish culture is different when compared to Canadian, Mexican and Japanese cultures. Our climate is cold, our days can be grey and dark, and our school system is dissimilar. Despite of all this, our exchange students adapted well and experienced new things like sauna and ice swimming. They studied a year in our school even though they didn't understand Finnish in the beginning. Now they've become a significant part of our school and it'll be weird not to see them walking in the corridors of our school in the autumn.

Even though we won't see you next year in the school, we'll remember and miss you! We hope the very best for you all! <3

Un helado, por favor!

Katri Hurvi, Tiia Koponen, Suvi Toivanen

Kuva 11: Espanjan Challenge-joukko Lissabonissa matkalla Badajoziin

Aurinko porottaa täydeltä terältä ja palmun varjossa helposti kolmekymmentäviisi astetta. Jäätelökioskeja riittää joka nurkalle ja sitä on tullutkin kulutettua ihan kiihtävästi. Kohta kahden kuukauden vaihto Badajozissa ohi yhdessä hujauksessa. Minne aika on kadonnut?

Kuulimme ensimmäistä kertaa vaihdosta viime syyskuussa, kun tästä mahdollisuudesta mainittiin espanjan kurssillamme. Ensimmäinen ajatus vaihdosta tuntui täysin utopiselta ja asialta, jota ei voisi kuvitellakaan omalle kohdalle. Lähdimme kuitenkin rohkeasti mukaan C.H.A.L.L.E.N.G.E -hankkeeseen ja idea vaihtoon lähdöstä alkoi muodostua. Jokainen nosti asian esille kotonaan

saaden myönteisen vastaanoton. Ennen hakemista täytyi miettiä erilaisia asioita, kuten olisiko valmis lähtemään pois perheen ja tutun ympäristön luota kahdeksi kuukaudeksi. Oliko oma espanjan kielen taito riittävä pärjäämiseen? Me vastasimme kyllä ja pian tuli aika hakea mukaan vaihtoon.

Kuva 12: Aurinkoinen halaus Espanjalle

Aika jouluna saapuneesta tiedosta vaihtoon pääsemisestä matkalle lähtöön kului nopeasti. Viimeinen koeviikko ennen lähtöä tuntui Mount Everestiltä, joka täytyi kiivetä, mutta siitäkin selvittiin. Sitten olikin sunnuntai 31.3. kello 20.30 ja aika tavata perheet. Hyppäsimme kaikki bussista jännittyneinä ja samalla muistellen, miten espanjaksi esitellään itseämme ja kuinka sanoa mukava tavata.

Espanjan kulttuuri on ainakin tullut tutuksi ja tutustuttu uusiin ihmisiin. Sopeutuminen espanjalaiseen elämänrytmiin tapahtui nopeasti. Isäntäperheistä on tullut meille erittäin tärkeitä ja voidaankin sanoa, että meillä kaikilla on nyt kaksi perhettä – toinen Suomessa ja toinen Espanjassa. Vaihtopari on kuin veli tai sisko ja elämä ilman toista koko kesän ajan tuntuu jopa pelottavalta. Syksyä odotellessa, kun vaihtoparit tulevat vuorostaan Suomeen.

Koulun suhteen tämä ei kuitenkaan pelkää lomaa ole ollut. Pitkän matikan kymppi kurssi on aiheuttanut päänsäryä ja GeoGebra on ollut kovassa käytössä. Olemme osallistuneet koulussa normaaleille oppitunneille, kuten heidän äidinkielen tunneille, englantiin, portugaliin ja liikuntaan. Suurin hyöty täällä olostani on kyllä ollut omalle espanjan tasolle. Ymmärtää mahdollisesti enemmän, kun oppii erottamaan sanat toisistaan nopeasta puheesta. Sanastoakin on tullut opittua, kuten heinäsiirikka "saltamonte" ja etana "caracol".

*"Sä voit lähteä Espanjasta,
mutta Espanja ei sinusta."*

Kahden kuukauden aikana olemme saaneet ihania uusia ystäviä ja uskomattomia kokemuksia. Rantaloma Portugalissa, vierailu Salamancaan sekä vaellusta Extremaduran vuorilla näin muutamia retkiä mainitakseni. Kiitos ihanille perheille, jotka ovat jaksaneet näyttää meille kulttuuriaan myös Badajozin ulkopuolelta. Viimeiset koulupäivät alkavat tuntua haikelta, vaikka töitä riittää varmasti loppuun saakka. Koulusta tullaan kaipaamaan lyhyitä viidenkymmenen minuutin tunteja ja vain kahdeksasta kahteen olevia päiviä.

Kotiin on kuitenkin joskus palattava. Täytyy myöntää, että onhan se ihana päästä näkemään omat perheemme ja ystäviämme. Vaikka Suomen perhettä jo kaipaa, tulemme ikävöimään tänne jääviä Espanjan perheitämme. Onneksi syksyllä jo tapaamme host-sisariksemme ja jos Suomen kesä tuntuu liian kylmältä, voimme aina muuttaa Espanjaan.

Vielä vinkkinä, jos ikinä matkustat Espanjaan, muista maistaa paellaa, sekä "zummo de naranja natural" eli tuorepuristettua appelsiinimehua.

Turma Roma MMXIX – Valloitti Rooman

23.-30.4.2019

Turma Roma

Kuva 13: Välillä myös satoi

Turma Roma MMXIX – Valloitti Rooman
23.-30.4.2019

Pari aloittelevaa, kolme kokenutta ja kaksi jo lopettanutta latinistia sekä mamma Musica ja mamma Latina kävivät Roomassa. Matka oli verta, hikeä ja kyyneliä... No ei vaan pari rakkoa, ja vettä tuli kerran, pari taivaan täydeltä. Suurimmaksi osaksi pääsimme kuitenkin nauttimaan lämmöstä, hyvästä ruoasta ja villistä menosta.

Rooma on pilvenpiirtäjätön suurkaupunki. Kaupungin vaiherikkaasta historiasta on merkkejä joka kadunkulmassa: raunioita, kirkkoja, upeita rakennuksia, patsaita sekä kapeita kujia ja paljon ihmisiä. Hullun paljon ihmisiä! Kuuluisimmat nähtävyydet ovat avuttoman täynnä porukkaa, jolloin esimerkiksi hienojen kuvien saanti voi olla mahdollonta. Ihmismassassa voi myös helposti eksyä porukasta.

Nähtävää oli siis todella paljon. Ylikansoitettujen paikkojen lisäksi Roomasta löytyi upeita paikkoja, joista sai nauttia rauhasa omalla porukalla. Kulttuurikokemuksena Rooma on kuin jälkiruokabuffet (jollaisessa siis kävimme monta kertaa kirjaimellisesti): herkkuja on niin paljon, ettei millään voi ottaa kaikkea kerralla. Mutta silloinhan seuraavalle kerralle jää myös syötävää.

Kaupungin julkinen liikenne toimi todella mallikkaasti, ja otimme siitä kaiken irti. Muuten liikenne oli hurja ja vauhdikas. Testasimme "tieteellisesti", kummalta lähimmistä ratikkapysäkeistä oli lyhyempi matka hostellille.

Kuuluisa italialainen keittiö tuli myös kokeiltua. Kotiinpaluun jälkeen ei tehnyt viikkoon mieli pizzaa. Täytyy myöntää, että yhden kerran teimme illalla harhareissun kotipaikastamme Trasteveresta Tiber-joen yli,

minkä jälkeen pelastuimme Mäkkärin kautta takaisin hostelliin. Mutta vain kerran!

Roomassa on myös oikein hyvä vesijoh-
tovesi (antiikin peruja, kuinkas muuten-
kaan #akvedukti). Täytimme usein vesipul-
lojamme SPQR-merkityistä julkisista vesiha-
noista. (SPQR = Senatus Populusque Roma-
nus eli Rooman senaatti ja kansa)

Kuva 14: Kosketus

Välimeren ilmasto on tunnetusti hieman
kosteaa (kiharapääät tietävät), josta juon-
tui reissun käytetyin sana, englannin kielen
moist (latinan mucidus). Sanaa käytettiin
joka tilanteessa, oli se sitten kiva, kaunis, sa-
teinen, epätoivoinen tai kylppärin lattia lai-
nehtimassa surkean suihkukaapin oven takia.

Saimme myös kokea ihanan korvia hivele-

vän oopperaillan pienessä, mutta söpös-
sä, Salone Margheritassa. Esityksenä oli La
Traviata. Oopperasta toimimme tuliaisena kor-
vamadon (libiamo = juokaamme) koko lop-
puviikon ajaksi. Loistoesitys. Saatoimme to-
sin torkahtaa hetkeksi, mutta silti.

Lopuksi haluamme antaa vinkki-vitokset kai-
kille tuleville roomanmatkaajille!

1. Isolihaaksiset ihmiset sekä bodybuilde-
rit! Harkitkaa tarkasti Vatikaanin Pie-
tarinkirkon kupoliin kiipeämistä, sillä
paikat käyvät hyvin ahtaiksi paikoitel-
len.
2. Jos joku lähentelee sinua julkisen lii-
kenteen kyydissä, potkaise rohkeasti
esimerkiksi jalkaan.
3. Muistakaa, että italialainen aamiainen
tarkoittaa croissanttia ja cappuccinoa.
4. Slaavikykyllä voi lieventää liian seiso-
misen ja kävelyn aiheuttamaa alasel-
käkipua. (Esimerkiksi Vatikaanin mu-
seoissa)
5. Gelato on jumalten lahja ihmisille (kuin
myös tarjoilija Vittorio).

Turma Roma 2018-2019: Siiri Pöllänen, Eve-
liina Taskinen, Mirriam Baranova-Gurvich,
Sanni Mattila, Juunia Honkanen, Axel Tolo-
nen, Eero Klaavo

Pyörä-hankkeen matka Espanjaan

Saku Nyman, Sanni Kerman, Aapo Piirainen, Aliisa Suhonen,

Kuva 15: Minne pyörät jäivät?

Kuva 16: Pyöräilykuvia

Tämän vuoden huhtikuussa neljä onnekasta Klassikan opiskelijaa pääsi vierailemaan Luoteis-Espanjan Ferrolissa Erasmus+ On Your Bike -tapahtuman merkeissä. Projektin päämääränä on edistää pyöräilymahdollisuuksia sekä tutustua muiden maiden pyöräilykäytäntöihin luoden samalla yhteyksiä eri Euroopan maiden välillä.

Päivittäinen ohjelma Ferrolissa oli hyvin vaihtelevaa ja monipuolista, sisältäen niin vene-retkiä kuin kouluvierailuitakin. Kolmen kouluvierailun aikana oppilaat pääsivät teknisesti haastavien pyöräilyratojen lisäksi muun muassa myös kuuntelemaan ala-astelaisten valmistelemaa lauluesityksiä sekä pitämään esityksen konferenssi tilaisuudessa. Ohjelman ohella tutustuttiin muihin hankkeen osallistujiin, joita oli tullut ympäri Eurooppaa. Projektin jatkuu tämän vuoden marraskuussa, kun osallistujamaiden opettajat tulevat vierailulle Kuopioon. Tällöin projektiin otetaan mukaan vuonna 2019 lukio-opintonsa aloittavia uusia innokkaita klassikkalaisia. Vierailun aikana on tarkoituksena tutustuttaa paikallista pyöräilykulttuuria ja jakaa ideoita koulupyö-

räilyn kehittämiseksi.

Kuva 17: Pyöräillen eteenpäin

Ystävyyttä yli maan rajojen

Tiia Koponen

Helmikuun alussa saimme nauttia kansainvälisestä seurasta, kun Erasmus+ Challenge -hankkeen mukana saapui 22 nuorta opettajineen Kuopioon.

Viikon tavoitteena oli tutustua Agenda 2030 –tavoitteisiin ja oppia uutta toisista kulttuureista. Koulumme opiskelijat majoittivat opiskelijoita Italiasta, Espanjasta, Ranskasta ja Puolasta. Viikon aikana solmittiin uusia ystävyyssuhteita ja nautittiin Kuopiossa turistin silmin.

Kuva 18: Vieraita maailmalta

Maanantai alkoi vieraille pidetyllä suomen kielen tunnilla ja koulun esittelyllä. Ilta-päivällä Challenge-hankkeeseen osallistuneet opiskelijat lähtivät esittelemään Kuopiota ulkomaalaisille nuorille. Osa matkaa suuntasi Matkukseen ja osa esitteli Kuopion keskustaa ja satamaa. Tärkeintä oli yhdessäolo ja tutustuminen.

Kuva 19: Vieraat Tuomiokirkolla

Toinen päivä alkoi yhteisten projektien tekemisellä koululla. Ilta-päivällä suuntana oli Rauhalampi ja Jätkänkämpä. Ohjelmassa oli pulkalla laskua, pilkkimistä ja lumisotaa. Väsynyt, mutta iloinen porukka siirtyi ulkoi-lun jälkeen syömään perinteisiä suomalaisia ruokia. Erikoisuutena oli savolaista kalakukkoa, joka näytti maistuvan kaikille. Tunnelmaa nostatti hanurin soitto ja sen tahdissa tanssitut letkajenkka ja tiputanssi. Ruokailun kruunasi savusauna ja avanto.

Kuva 20: Pilkillä

Kuva 21: Päivän pilkkisaalis.

Keskiviikko alkoi jälleen projektityöskentelyllä koululla. Iltapäivällä vierailijat kävivät ihailemassa Puijon kauniita maisemia, jonka jälkeen oli suuntana Riisa-museo. Ilta-päivä jatkui vanhojentanssiharjoitusten seuraamisella. Taidokkaat valssiasteleet ja tango-taivutukset tekivät vaikutukset vierailijoihin. Kenraaliharjoitusten loputtua oli aika viettää yhteistä iltaa koululla. Jokainen maa oli järjestänyt illalle ohjelmanumeron. Ohjel-

mana oli muun muassa puolan- ja italiankieleisiä lauluja, ponipeliä suomeksi ja tansseja.

Kuva 22: Tiimityötä

Loppuviikon ohjelmaan kuuluivat hiihto, potkukelkkailu ja KalPan peli. Koulussa pelasimme tekemiämme "How to get a job?" -pelejä ja tutustuimme Agenda 2030 -tavoitteisiin.

Kuva 23: Hei hei! Nähdään taas

Haikein mielin veimme uudet ystävämme lentokentälle, kun lähdön aika oli. Muutamia kyynäleitä vierähtivät poskille, kun viimeiset yhteiskuvat otettiin Kuopion talvisessa säässä. Viikko oli täynnä naurua ja yhdessäoloa.

Opiskeluhuollon kesäterveiset

Hei,

Kesä lähestyy, ja opiskeluhuollon puolelta haluaisimme lähettää teille kaikille seuraavanlaisia kesäterveisiä.

Teillä on intensiivinen ja usealla varmasti rankaltakin tuntunut vuosi takana. Niinpä kesän aikana onkin aika ladata akkuja, antaa aivojen ja mielen palautua ja levätä. Levänneet aivot ja rentoutunut mieli toimivat paljon tehokkaammin (= opiskelutulokset paranevat) kuin stressaantuneet ja väsyneet. Vinkkejä lomatusseleihin pääsemiseen voi vilkaista vaikkapa täältä:

<https://yle.fi/artikkeli/2016/06/27/aivotaihe/-lomalle-vai-aivolomalle-karista-tyot-paastasi-mutta-puuhastele-muuta>¹ tai

<https://www.savonsanomat.fi/teemat/hyvinvointi/T%C3%A4m%C3%A4-yleinen-lomaan-liittyv%C3%A4-tapa-kannattaa-karsia-vaarana-uupuminen/1005046>²

Jos sinulla on aikomusta opiskella kesällä (kuten moni syksyn kirjoituksiin osallistuva varmasti suunnittelee), niin suosittelemme kuitenkin jokaiselle vähintään parin kolmen viikon yhtämittaista taukoa opiskelusta ja kaikesta muustakin kouluun liittyvästä. Tehokkain tapa pilata vapaa-aika, on kuunnella koko ajan takaraivossa jyskyttävää tunnetta ”pitäisi opiskella, mutta kun ei nyt

oikein jaksa”. Siispä suosittelemme, että aikataulutat itsellesi kesälle ihan oikean lepopaussin, jolloin et ajattele lainkaan kouluasioita. Silloin taas kun aiot opiskella, tee se tehokkaasti ja ajatuksella, ja sen jälkeen vaihda hyvällä omallatunnolla loppupäiväksi vapaalle. 3-6 tuntia päivässä tehokasta opiskelua on paljon parempi kuin koko päivän kestävä epämääräinen kirjan / tietokoneruudun lueskelu. Sitä paitsi siitä tulee myös parempi mieli J.

Jos lomavaihteelle siirtyminen (tai jokin muu asia) mietityttää tai ahdistaa, niin ota yhteyttä Sannaan tai Tuuliaan, niin tuumataan yhdessä, mitä asialle olisi tehtävissä. Varsinkin Sannalle saa tällä hetkellä nopeastikin aikoja (paitsi 27.5. – 31.5.2019, jolloin hän on lomalla). Meidät tavoittaa kesäkuussa puhelimitse / Wilman kautta, mutta heinäkuun mekin lomailemme, ollaksemme taas elokuussa kouluvuoden alkaessa virkeitä aloittamaan uusi opiskeluvuosi. Sanna palaa töihin 29.7.2019 ja Tuulia 5.8.2019.

Nautitaan kesästä (olivatpa kelit mitä tahansa)!

kuraattori Sanna Pärssinen (puh 044 718 4214) ja psykologi Tuulia Nicholls (puh. 044 718 4061)

¹<https://yle.fi/aihe/artikkeli/2016/06/27/aivot-lomalle-vai-aivolomalle-karista-tyot-paastasi-mutta-puuhastele-muuta>

²<https://www.savonsanomat.fi/teemat/hyvinvointi/Tämä-yleinen-lomaan-liittyvä-tapa-kannattaa-karsia-vaarana-uupuminen/1005046>

Toimittajat

Päätoimittaja: Tuomas Alanen

Anni Juntunen

Janne Jääskeläinen

Tiia Koponen

Ella Mustonen

On your Bike -matkalaiset

Challenge-matkalaiset

Turma Roma -matkalaiset